

ходъ или пжтека за животни и пѣшь людѣе само. Съ голѣми сили и мжки едвамъ сполучихме да изминемъ стрѣмнината и да достигнемъ до върхътъ му, щото спорѣдъ насъ се виждаше и осѣщаше, че колкото грѣхове имахме сторени прѣзъ живота си, тукъ трѣбваше веке да сме ги исплатили съ мжчното ни качвание и падание по спѣгътъ и ледътъ, по причина на непосказанитѣ бѣди, мжки и страдания дордѣ да го прѣвалимъ, а най-много плѣсганието ни дотѣгна, и съ голѣми почивки и държане едни други, прѣминахме. Искачихме се на равното високо мѣсто, гдѣто бѣхж расположени Турскитѣ таби по високото, вървахме доста по върхътъ, най-послѣ захванахме стрѣмнината на долу по Етърската южна пжтека къмъ Шипка, тѣй щото изъ пжтътъ срѣщахме доста товарни конѣе съ тютюнъ и анасонъ на кираджийтѣ Загорци, а по надолу си купихъ отъ единъ селянинъ едно пърле за 25 гр, което върнахъ назадъ и патоварихъ да носи на гърба си една часть отъ товарътъ на сестра ми, която бѣше се много уморила и едвамъ държеше и крѣпеше да ходи.*) Слѣзохме едни прѣзъ други долу на Шипка, и хванахме пжтътъ къмъ Казанлъкъ, гдѣто видѣхме да каратъ Турски ранени солдати подъ Шипка и Хаса въ града, гдѣто по между него и селото пжтътъ бѣше доста много каленъ, вървежътъ ни неспореше, та едвамъ съ сѣтни сили стигнахме вечеръта въ Казанлъкъ и сполучихме да спимъ при единъ нашъ познатъ гражданинъ Тачо Приматарена на квартиръ у кжщата на единъ неговъ приятель. Казанлъчане слѣдъ разбиванieto на Балкана, сполучихж за твърдѣ скоро врѣме слѣдъ 7 и 8-й Януарий да си се прибератъ и настанятъ въ града, щото

*) Въобще тогава много се говореше за замръзнали людѣе и измръдни отъ студъ; но азъ въ двѣтѣ си ходанія и завръщанія не видѣхъ труповетѣ имъ, освѣнъ въ второто една замръзнала и скокалена баба на южнитѣ стрѣмнини на Етърската пжтека отъ Стара-Планина, която бѣше свита тѣй както си почивала и облечена съ черенъ сукманъ, та отъ кои селенки и на кое село принадлежеше тя, това бѣше за менъ неизвѣстно; защото и отъ Казанлъшко и отъ Старо-Загорско имаше тая форма облѣкло изъ много мѣста по двѣтѣ околни и я изминахме, безъ да обръщаме голѣмо внимание на сиротата жена.